

ARADI KÖZLÖNY

Előfizetési árak:

<i>Helyben hához hordva:</i>	<i>Vidéken postai szétküld:</i>
Egész évre . . . 12 frt	Egész évre . . . 14 frt
Fél évre . . . 6 „	Fél évre . . . 7 „
Negyed évre . . . 3 „	Negyed évre . . . 3.50
Egy óra . . . 1 „	Egy óra . . . 1.20

Kiadóhivatal:

Az „Aradi Nyomdatársaság”, főút 51. sz. a., hová hirdetések, előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok küldendők.

Hirdetések díja:

Hat h. petit sor egyszer . . . 8 kr | Bélyegdíj külön . . . 30 kr
Minden következőnél . . . 4 | Nviltér sora . . . 15 „

Szerkesztőség:

Az arad-csanádi egyesült vasutak palotájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratokat vissza nem küldünk.

A legeslegujabb fordulat.

Arad, február 14.

Miként már több ízben volt alkalmunk e lap hasábjain jelezni, az Apponyi-párti sajtóiroda a gyártott hazugságok tulprodukciója által készíttve egy ügyes kis exportról is gondoskodott, egyelőre ugyan csak a közös vámterületen belől Bécsbe. De a nemzetközi ipar bizton várható föllendülése és azon körülménynél fogva, hogy az efféle cikkek ezuttal még nincsenek a külföld által vám alá vetve, a Magyarország iránt ellenséges francia- és németországi sajtóban is remélhetőleg mindsűrűbben fogunk e honi gyártmányokkal találkozni, mert békebontásnak rajtok tapadó üzleti védjegye kelendőseget biztosít számukra ott, a hol a magyar állam belzavaraira és válságaira spekulálnak.

Legujabban két bécsi lapot láttak el Apponyiék frissen sült hazugságokkal. A bécsi „Presse” táviratilag közli, hogy budapesti tudósítója előtt az Apponyi-párt egy tekintélyes tagja következőleg nyilatkozott: „Ma mi vagyunk az országban a helyzet urai, s a kormánypártnak vagy fuzionálnia kell velünk, vagy szétbomlik. Tehát mi várunk.” Ennyi van a „Presse”-ben, se több, se kevesebb, tehát csupán annyi, amennyit az Apponyi-párt egy tekintélyes tagja a budapesti tudósítója előtt hazudott, ha a táviratot reprodukáló Apponyista organumok azt teszik hozzá, hogy „jellemző”, hogyan itélik meg az osztrák kormányhoz közelálló körökben a magyar parlamenti helyzetet, azzal csak ráduplicálnak saját hazugságaikra, mert hogyan szolgáljon egy olyan közlemény az illető organum nézetének jellemzésére, melyről az maga is hozzá teszi, hogy az illető nyilatkozatot az Apponyi-párt egy tekintélyes tagja tette. Azt hiszszük, hogy a logika törvényei szerint ama nyilatkozatból nem arra lehet és kell következtetni, miként gondolkoznak a magyar ügyekről a „Presse” körében, hanem hogy miként tervezgetnek és számítanak és miként ámitják magukat az Apponyi-párt ama tekintélyes tagjai, a kik azt a nyilatkozatot tették s per mopsza a „Presse”-be bele csempészték.

De sokkal érdekesebb — mert még jellemzőbb — a nemzeti párti hazudozások bécsi heti krónikájának, az „Extrapost”-nak legutóbbi bolondgombája, melyet szó szerint ide igtatunk:

„A kulisszák mögött a válság folyik tovább. A szabadelvűpártban újabb forrongástól tartanak. Az újabb forrongás, mint nagyon megbízható forrásból értesülünk, abban fog megnyilatkozni, hogy a kormánypártból még e héten kilép egy

gróf, aki Tisza személyes ellensége és tíz más képviselő, kik a gróffal tartanak. A kormánypártnak ez a szomorú helyzete, mint jelentik, összefügg Szilágyi igazságügyminiszternek Apponyhoz való közeledésével. A tegnapi tartott minisztertanácsról az a hír, hogy ez ismét az egyházpolitikai kérdésekkel foglalkozott, mivel a múlt héten tartott minisztertanács a polgári anyakönyvekre vonatkozó törvényjavaslatot illetőleg, nem tudott megegyezni. A javaslat egyes tételeivel szemben a tegnapi minisztertanácsban is erősen opponáltak, minélfogva Wekerlének, ugylátszik, ismét előterjesztést kell tennie őfelségének.

A tájékozottabb olvasó első pillanatra tisztába jöhet vele, hogy a gyanus kotyvalék csakis az Apponyi-konyhában készülhetett. Az, hogy egy gróf és néhány híve kilép a szabadelvűpártból, legalább is nem tartozik a lehetetlenségek közé, ezt azonban az Extrapost nélkül is tudhatjuk a szabadelvűpárt emlékezetes értekezlete óta. Annál impertinensebb azonban az az állítás, mintha ezen körülmény összefüggésben volna Szilágyi-nak a fehér asztalnál tett nyilatkozatával. De hát még ez sem az, a mi a reprodukált fillentésekben jellemző és a mire, mint különösen tanuságosra, sulyt akarunk helyezni, hanem az a hiresztelés, hogy a kormány az ő egyházpolitikai programjának első pontja iránt sem tud egyezsége jutni, a mi annak elhalasztásával egyértelmű. Azért figyelemre méltó ez a hazugság, mert ezt most kommandószóra kezdik kürtölgetni. A B. H. csak a legutóbbi számában „hivatalos igaztás” czímen a lap élén csatogtatja tehetetlen mérgében fogait a kormány ellen, a miért vallásügyi politikája alkalmából egyes törvényhatóságok bizalmat szavaztak neki. Azt állítja a reakció zsoldjába szegődött ujság egyéb hazugságok között, hogy azért húzódik a budget-tárgyalás, mert a kormány nincs kész az egyházpolitikai törvényjavaslatokkal. De miért hireszteli ma egyszerre azt az ellenzék, hogy a kormány nem veszi komolyan az egyházpolitikai reformok végrehajtását, midőn tegnap még azért tett neki szemrehányást, hogy időszerűtlenül forszirozza azokat?

A feleletet megadja a közvéleménynek mind erősebb állásfoglalása a papi izgatás és a reakció szárnypróbálgatása ellen. Szepesmegyén kívül egyszerre két ellenzék törvényhatóság szavazott bizalmat a kormánynak, Borsod és Somogy megye, s a harmadik,

Kecskemét, nyomban követte őket. A romlatlan magyar nép nem érti a két kulacsos jezsuitáskodást. Nem azt nézi, hogy Apponyiék érdekében most hogy kell viselkednie, hanem azt, hogy ki harcol az ő elvei mellett? Ama törvényhatóságok határozatai szükségképen valamennyi törvényhatóság által tárgyalva lesz, s ha az ellenzékiek is sorban bizalmat szavaznak a kormánynak, akkor ki marad Apponyiék mellett?

Nagy veszedelem ez Apponyiékre, mert a helyett, hogy a kormánypárti klerikalizmusokat tartózkodó állásukkal magukhoz édesgették volna, cserben hagyatnak az ellenzék gondolkodású nép, saját pártleik által. Ez az a legujabb fordulat, melyre elmélkedésünk czimében utaltunk, s melynek ellenében az első legsürgősebb védekezés az, hogy gyanusítani kell a kormányt, miként eszéágában sincs egyházpolitikai programját megvalósítani s így kárba vész minden tüntetés e politika mellett.

A másik védekezés az, hogy megváltoztatják szépen, észrevétlenül az eddigi visszautasító maguktartását a szabadelvű egyházpolitikai reformok ellenében. Már kezdi hirdetni egyik-másik vidéki organumjok, hogy Apponyiék az egyedül liberálisak, Apponyi, Kassa és más híres matadorok, ezek mellett a mostani kormány leplezett konzervativizmust üz, mert eszéágában sincs a polgári házasságot behozni.

Ennek a legujabb fordulatnak lehet tulajdonítani, hogy a debreczeni Apponyi-párti megalakulás szintén csak a szabadelvű egyházpolitikai reformok égisze alatt volt lehetséges, mert különben még az a pár elégedetlen exisztencia sem verődött volna össze a központi kortesek hívására, ha ezzel a szabadelvű kormány-párti csemegével nem édesgetik őket.

Szóval nagy a méreggel vegyes konsternáció az Apponyi-táborban. Új vedlés előtt állanak s még ki sem tavaszodott. Vajjon telik-e még a kigyóbőrből?

Belföld.

Egy mérges püspök.

Strossmayer püspök terjedelmes böjti pástorlelveiben kijelenti, hogy ellene van a polgári házasságnak, valamint az anyakönyvek állami hatóságok által való vezetésének. A házasság a katolikus egyházban szentség, mely teloldhatatlan köteleket létesít és az egyház birói széke elé tartozik. E szentség nélkül minden más házasság ágyasság. A polgári házasság behozatala a katolikus vallás megsértése és lealacsonyítása volna s nincs is behozatalára ok, mintán a kath. házasság a polgári formát tekintve, az állam törvényeinek van alávetve. Az anyakönyvek vezetése az egyházi hatalom kifolyása és szent joga. Az egyház soha-

mában ugyanis — mint levelezőnk írja — népmulatság volt. Ejtéltájban épen javában rakta a osárdást a fiatalság, midőn egyszerre óriási zaj keletkezett, mely az arca mosolyát rémületté változtatta s az ujongó ajkakon megfagyasztotta a szót. Mindenki fej nélkül menekült az ajtó felé. A terem egy pillanat alatt megtelt gázokkal s a menekülők egymást teperték le a rettenetes sűrűzavarban. Egyszerre felcsapott a láng s égett iszonyu gyorsasággal, úgy, hogy néhány pillanat alatt a terem, a söntés, minden lángban állott. A vigadók egy része kisebb-nagyobb sérülés árán elmenekült, de 20 gyermek és felnőtt bent rokkant a lángok között. A lángok a korcsmaépület fedelén is kicsaptak s kísérteties fényvel világítottak bele a kormosított éjszakába. A megmenekültek a falu összesereglett népe emberfeletti erőt fejtett ki a bentrekedt s velőtrázóan sikoltozó embertársaik megmentésére, de sajnos eredménytelenül, mert a segélykiáltások mindegyre megritkulnak s elhaltak. Husz ember áldozatul esett a legborzasztóbb tüzhalálnak. A vérfagyasztó szerencsétlenséget egy, a söntésben elhelyezett petróleumos hordó robbanása okozta. Hogy a hordóhoz miként fért tűz, vagy láng, az ma még nincs megállapítva, de nem lehetetlen, hogy a hordó szivárgott s a petroloum egy gondatlanul eldobott égő gyufától fogott tüzet, mely aztán a robbanást előidézte. A korcsmáros, Ladiszláv János, teljesen koldusbotra jutott, mert mindene beégett és biztosítva csak igen csekély összeg erejéig volt. A szerencsétlenség részleteinek megállapítására irányuló hatósági vizsgálat nyomban megindult.

E megdöbbentő hírre vonatkozólag az esti órákban más oldalról, de ugyancsak N. Peregről a következő értesítést vettük, mely jobban megvilágítja a rémes eset részleteit:

Az 1852. évben megtelepített Német-Pereg község lakossága tolyó hó 13. éjjel 11—12 óra között élte át legszomorubb éjjelét. Mint majd minden községben, úgy községünkben is a farsang végét korcsmaiban tartott táncmulatsággal ünnepli meg a köznép. Ily táncmulatság tartatott e hó 13-án Ladiszláv János korcsmajában, mely korcsmahelyiség egy kis szatócs-üzlettel volt összekötve, s mint ilyenben — elég könnyelműen — egy megkezdett petróleumos hordót tartott. Ejjel a fent mondott időben, eddig még kipuhathatatlan ok folytán, a táncz helyiségben elhelyezve volt petróleumos hordó szétrobbant s a táncz helyiséget petróleumfüsttel annyira megtelítette, hogy a legnagyobb igyekezet mellett 3 ajtón és ablakon át sem tudtak a mulató lakosok onnan azonnal kimenekülni, így, fájdalom, a különben is csekély népességű községben azon borzasztó szerencsétlenség történt, hogy a petróleum füstjétől és később tüzetől mintegy 18—20 mulató férfi és nő, kik némelyikével gyermek is volt, elfulladva összeesett és pár perc alatt menthetetlenül elégtek. Ezekon kívül 12 egyén kisebb-nagyobb égési sebeket szenvedett. Az egész ház butorzattal együtt teljesen elégett. Az elégették felismerhetlen hulláját csak most szedjük össze a romok alól. E szomorú esetről a vizsgálat megejtése végett még az éjen át a felettes hatóságokhoz a jelentés betérjesztett.

— József főherczeg két fia, József Agost és László főherczegek pénteken Fiumébe érkeztek és így most a főherczegi család minden tagja Fiumében időzik. Nagyon megörvendeztette a fiúmeieket a főherczegi család azon ígérete, hogy a kedden délután megtartandó nagy kecsi-korzón és konfetti-dobáláson részt fognak venni.

— A differitisz Glogovácson. A „Pesti Népló“, a mely előszeretettel utazik szenzációban, saját külön tudósítót mensesztett Glogovácra, hogy a helyszínen tájékoztassa magát, mennyiben igazok azok a rémhírek, melyek mi a csöndes kis német községünket mostanában világhírré kezdik emelni a differitisz s az ellenzéki lapok jóvoltából. Elmondja a „saját külön“, hogy 1892. febr. 6-tól 1893. febr. 12-ig differitiszben egy év alatt százharmincz gyermek halt meg Glogovácson. A halálesetek száma összesen 208 volt. Az előző években aránytalanul kevesebb haláleset fordult elő: 1890-ben 105, 1891-ben 138 differitiszben beteg halt meg a faluban. A százharmincz haláleset a halottak korára nézve így oszlik föl: egy éves 7, másfél éves 6, két éves 4, harmadfél éves 3, három éves 10, négy éves 21, öt éves 25, hat éves 25, hét éves 27, tizennégy éves 1, huszonkét éves 1. Az anyakönyv adatai szerint legnagyobb volt a halálozás 1892. októbertől 1893. január haváig. A differitisz legerősebben a 4—7 éves gyermek közt pusztított. A szomszéd falukban körülbelül hasonló arányban növedett tavaly a differitiszben meghalt gyermekek száma. Soborsinban meghalt 40 gyermek, Mikalakán 45, Csicséren 65, Rétháton 79, Mondorlakon 57, Német-Sághon 38. Volt nap, a mikor Glogovácson négy-öt gyermeket temettek egy napon. A tudósító meginterjuvolta a plébánost, sorra járta a házakat, melyekből temettek s így állította össze rémes statisztikáját, melynek hitelességéhez nagyon sok szó fér. Azt talán említenünk is felesleges, hogy a „saját külön“ a hatóságot s a főszolgabírókat teszi a differitisz-halálozások miatt felelőssé másfél oldalra terjedő, regényesen megírott és könyveket facsaró cikkében. Hiszszük azonban, hogy legközelebb erős érvekkel színtelend kimutatni azt, hogy mennyire túlzottak e szenzációs adatok s mi igaz a „hatóság közönye könnyelműsége“ féle, felületesen odadobott vádakban.

— Bianchi-Bürger-hangverseny. A vasárnap a Krispin-teremben tartandó hangversenyre oly mértékben keresik a jegyeket, hogy valóban örvendetes a művészi estély iránt nyilvánuló emez érdeklődés. A rendezőség felkéri ennek kifolyásaképp mindazokat, a kik jegyeket előjegyeztek, hogy a számukra feuntartott jegyeket a mai nap folyamában elvitetni sziveskedjenek, hogy azontul további igényeket lehessen kielégíteni.

— Ezerszáz forint. Ennyi tiszta jövedelme van, mint halljuk, a szegény tanulókat segélyző egyesület idej báljának. Az eredmény fölötte szép s hogy ilyen, az főleg Hauer ezredesné urnő érdeme, ki gyengélkedése daczára fáradságot nem ismerve munkálkodott azon, hogy az erkölcsi mellett fényes legyen az anyagi eredmény is s hogy — ez utóbbival kivált — lefözze az összes jótékony egyesület mulatságait. A báli eredményről legközelebb részletes kimutatást közlünk.

— Biróválasztás. Apátiból írja levelezőnk, hogy ott e hó 11-én ejtették meg a községi biróválasztást Montai Alajos főszolgabíró tapintatos vezetése mellett. A két pályázó között két táborra szakadtak a szavazók s dörgő éljenzéssel fogadták a főszolgabíró azon kijelentését, hogy ő egyik jelölt mellett sem foglal állást, hanem kijelöli mind a kétöt és elrendeli a szavazást. A szavazás megejtetvén, beadatott 372 szavazat, melyből Onyicz a Tódor 208, Mang Flore pedig 164 szavazatot kapott. A megválasztott Onyicz a Tódor már 3 évig becsülettel töltötte be tisztét s különös érdeme, hogy helyes bel- és mezőrendőri intézkedéseivel tetemesen leszállította a községben uzovált gyujtogatások számát.

— Három ember halála. Varjasról írják lapunknak, hogy a Rádli ottani vendéglős udvarán levő külön hálósobában f. hó 8-án

reggel három embert megfuladva találtak. A hálósobában aludt a vendéglős egyik rokona, a 73 éves Habich János és neje Agnes, a kik kegyelem-kenyeren éltek a vendéglősnél. Velük aludt Schmittli József szegedi 9 éves és Magyar Pál szőregyi 12 éves iskolás fiu, a kik cserében voltak ott német szóra. A napokban este teljesen nyugodtan feküdtek le mind a négyen. Lefekvés előtt Habichné a kívülről fülő nagy sárkemenczét szinültig megtöltötte kukoriczaszárral és hogy a meleg bennmaradjon, a kemencze ajtaját és a szelelő lyukakat légmentesen zárta. A meleg aztán benn is maradt, de a kukoriczaszárak gőzével együtt. Mert a tüzelőanyag éleny hiányában égvén el, szénéleg képződött, mely szétrepesztve a kemenczét, a szobába tedult. A négy alvó fuldokolt, de egy sem ébredt fel. Reggel a rendes időben egyikük sem jött ki a szobából. A házbeliek rosszat sejtve, bementek és ágyaikon találták őket eszméletlenül. Az öreg Habich János és a kis Schmittli József már fölsem ébredtek többé. Az előhívott orvos gyógykísérletei sikertelenek maradtak velük szemben. Napközben meghalt Habichné is. A szőregyi fiu, Magyar Pál ellenben már veszélyen kívül van. Schmittli József holttestét a rémes eset hírére odautazott szülők a vármegye alispánjának engedélye mellett hazaszállították Szegedre. Az esetnek a bíróság előtt lesz felvitatása, hová a községi eljáróság azonnal megtette a följelentést.

— Meghívás. Az aradi ipartestület előjárósága szerdán, f. hó 15-én délután öt órakor rendes havi ülését tartja, melyre az érdekeltek ez uton is meghívotnak. Tárgyak: Alelnök-választás, folyó ügyek, szabadítás.

— Halálos baleset. Vityikán Tógyer, ki Halmay Andor tanyáján béresként volt alkalmazva, tegnap délután trágyát szállított a simándi uton. A Nikolics-féle tanya előtt eszébe jutott rá ülni a megrakott kocsira, azonban csakhamar egyensúlyát veszítve lezuhant és pedig oly szerencsétlenül, hogy a koci kereke alá került, mely nyakán keresztül ment és holtan vonszolta a tanyáig. A boldogtalan ember önmaga volt halálának oka, mert mámoros állapotban ült a kocsira és úgy történt vele a baleset. A szerencsétlen béres neje s több kiskoru gyermeke siratja.

— Veszedelemes evőeszköz. A belügyminiszter körrendeletileg értesítette a törvényhatóságokat, hogy nyilvános helyeken azaz korcsma- és vendéglő-helyiségekben a rézvíllák használata tilos, egyben megemlíti még a rendelet, hogy a törvényhatóságok iparkodjanak oda hatni okszerű magyarázások által, hogy mint az egészségre nézve veszélyes rézvíllák a magánházakból is kiküszöböltessenek.

— Egy érdekes válópör. Egy ismert nevű szép szegedi származású asszony, ki a szegedi bálak kedvenc alakja volt, törvényesen el akar válni férjétől, akivel már nem is él együtt. Az elváláshoz szükséges az utolsó együtt lakás helyén kiállított egyházi bizonyítvány is arról, hogy a házasságból gyermek nem származott. A károlyfalvi lelkész a házasság felbonthatására a következő bizonyítványt állította ki: „Bizonyítom, hogy az X. és Y. közötti házasságból származott gyermek a Károlyfalván anyakönyvbe bevezetve nincs.“ Persze a bizonyítvány ebben a kétértelmű formában nem felel meg a czárnak, a károlyfalvi plébános pedig, ki egy időben a tébolydában is volt már, vonakodik másik bizonyítványt kiállítani. A válór: készülő szép menyecske ügyvédje dr Papp Dezső most Dessewffy Sándor csanádi püspökhöz fordult. Ez az eset is mutatja, mennyire szükséges az állami anyakönyvvezetés.

— Rosszak a cselédek. Hallatlan az az elvetemültség, a melylyel Aradon a cselédek viselkednek gazdájukkal szemben. Rövid idő alatt már a második esetről veszünk tudomást, melyben a cselédleány annyira elvetemül, hogy kezét emeli urnője ellen. Maglóci

Vasuti vonatok menetrendje.

Ervényes 1892. évi október hó 1-től.

Aradról-Budapestre:

Table with 6 columns: Állomások, Személyvonat, Gyorsvon., Személyvonat, Személyvonat, Személyszállító tehervonat. Shows train routes from Arad to Budapest.

Budapestről Aradra.

Table with 6 columns: Állomások, Személyvonat, Gyorsvon., Személyvonat, Személyvonat, Személyszállító tehervonat. Shows train routes from Budapest to Arad.

Aradról Gyulafehérvárra és vissza.

Table with 10 columns: Állomás, Szem. vonat, Szem. vonat, Vegy. vonat, Szem. vonat, Állomás, Szem. vonat, Szem. vonat, Szem. vonat, Szem. vonat. Shows routes between Arad and Gyulafehérvár.

Borosjenőről-Csermőre és vissza.

Table with 6 columns: Állomások, Vegy. v., Vegy. v., Állomások, Vegy. v., Vegy. v. Shows routes between Borosjenő and Csermő.

Aradról-Gurahonczra és vissza.

Table with 6 columns: Állomások, Szem. v., Vegy. v., Állomások, Szem. v., Vegy. v. Shows routes between Arad and Gurahoncz.

Aradról Nagyváradra és vissza.

Table with 4 columns: Állomások, Személyvonat, Állomások, Személyvonat. Shows routes between Arad and Nagyvárad.

Aradról-Szegedre és vissza.

Table with 8 columns: Állomások, Szem. v., Vegy. v., Teher-v.sz.sz., Állomások, Teher-v.sz.sz., Vegy. v., Személyvonat. Shows routes between Arad and Szeged.

Mezőhegyesről-Kétegyházára és vissza.

Table with 6 columns: Állomások, Vegy. v., Vegy. v., Állomások, Vegy. v., Vegy. v. Shows routes between Mezőhegyes and Kétegyháza.

Uj-Szt.-Annáról-Kétegyházára és vissza.

Table with 6 columns: Állomások, Vegy. v., Vegy. v., Állomások, Vegy. v., Vegy. v. Shows routes between Uj-Szt-Anna and Kétegyháza.

Aradról Temesvárra és vissza.

Table with 6 columns: Állomások, Személyvonat, Vegyes-vonat, Vegyes-vonat, Állomások, Személyvonat, Vegyes-vonat, Vegyes-vonat. Shows routes between Arad and Temesvár.

